

Høringsnotat

Høringsnotat vedr. udkast til nyudstedelse af bekendtgørelse om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land (elproduktionsbekendtgørelsen)

Kontor/afdeling
Center for Forsyning

Dato
1. oktober 2022

J nr. 2022-21148

/LKI

Elproduktionsbekendtgørelsen blev sendt i ekstern høring den 9. september 2022 med en kort frist for afgivelse af høringssvar den 23. september 2022.

Der er modtaget i alt 6 høringssvar i høringsperioden. Følgende 3 høringssparter har fremsendt bemærkninger til bekendtgørelsen:

- Forsyningstilsynet
- Vestforbrænding
- Ørsted

Følgende 3 høringssparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til bekendtgørelsen:

- Erhvervsflyvningens Sammenslutning
- Sekretariat for Danske Bygningskonsulenter
- Foreningens af Rådgivende Ingeniører

I det følgende vil de indkomne høringssvar blive gennemgået efterfulgt af Energistyrelsens bemærkninger. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om høringssvarenes indhold henvises til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Øget ressourcebehov hos Forsyningstilsynet

Forsyningstilsynet bemærker, at udkastet til nyudstedelse af elproduktionsbekendtgørelsen kan medføre et øget ressourcebehov for Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet forstår ændringerne i § 29, stk. 1, og § 39, stk. 1, således, at Energistyrelsen herved vil kunne meddele afslag på anlægsejerens ansøgning om ændringer i eksisterende elproduktionsanlæg i flere situationer, end hvad der følger af bestemmelserne i den gældende bekendtgørelse, der kun nævner skrotning af anlæg. Forsyningstilsynet vurderer, henset til den aktuelle situation for energiforsyningsikkerheden i Danmark, at der potentielt og aktuelt fremover kan forekomme flere sager, hvor spørgsmålet om størrelsen af de betaling, som anlæggets ejer har krav på at modtage efter stk. 3, kan indbringes for Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet vurderer i den forbindelse, at der kan være tale om sager med en ikke ubetydelig økonomisk sagsgenstand, og at sagerne kan være ressourcetungt for Forsyningstilsynet at behandle. Forsyningstilsynet skønner på denne baggrund, at ændringen vil kunne

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Niels Bohrs Vej 8
6700 Esbjerg

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

føre til et øget ressourceforbrug for Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet vurderer det ikke umiddelbart muligt på det foreliggende grundlag at kvantificere et øget ressourcebehov nærmere.

Energistyrelsen tager Forsyningstilsynets bemærkninger til efterretning. I den forbindelse bemærkes det, at elproduktionsbekendtgørelsens §§ 29 og 39 er en videreførelse af kraftværksbekendtgørelsens § 14¹, som oprindeligt blev indført som kraftværksbekendtgørelsens § 10². Der er ikke siden bestemmelsen blev indført i 2003 blevet indbragt aftaler om betaling efter bestemmelserne for Forsyningstilsynet, da sådanne aftaler endnu ikke har været indgået. Energistyrelsen er dog opmærksom på, at den aktuelle elforsyningssikkerhedssituation kan betyde, at sådanne aftaler kan blive indgået og indbragt for Forsyningstilsynet.

Ændring fra "systemansvarlig virksomhed" til "Energinet"

Forsyningstilsynet foreslår, at ændringen fra "systemansvarlig virksomhed" til "Energinet" justeres til "den systemansvarlige virksomhed i Energinet". Forsyningstilsynet begrundet forslaget med, at Energinet består af en koncern med et antal datterselskaber i aktieselskabsform, og at det derfor bør præciseres hvilket selskab i Energinets koncern, der skal indgå aftale med anlægsejeren og udrede betalingen.

Det er ikke hensigten med ændringen at ændre på den nuværende opgavefordeling, hvor det er den systemansvarlige virksomhed, der skal indgå aftale med anlægsejer om anlæggets fortsatte opretholdelse samt betaling herfor. Energistyrelsen tager derfor Forsyningstilsynets bemærkning til efterretning og lader det fremgå af bekendtgørelsen, at aftalen skal indgås mellem anlægsejer og den systemansvarlige virksomhed.

Fastsættelsen af betaling efter elproduktionsbekendtgørelsens §§ 29 og 39

Forsyningstilsynet bemærker, at det af § 29, stk. 3, og § 39, stk. 3, fremgår, at anlæggets ejer skal have dækket de nødvendige udgifter til anlæggets fortsatte opretholdelse i perioden, indtil anlægget skal ændres, og at betalingen herfor skal fastsættes i en aftale indgået mellem anlæggets ejer og Energinet. Forsyningstilsynet foreslår, at det præciseres, hvorledes betalingen, som anlæggets ejer har krav på at modtage fra Energinet, nærmere skal fastsættes, herunder at det præciseres, om anlægsejerens udgifter skal fradrages eventuelle indtægter, og om betalingen fastsættes ved udmåling af ejerens eventuelle tab og

¹ Bekendtgørelse nr. 2244 af 29. december 2020 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg.

² Bekendtgørelse nr. 493 af 12. juni 2003 om betingelser og procedurer for meddelelse af tilladelse til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg

om det i givet fald er dansk rets almindelige regler om erstatningsudmåling, der finder anvendelse.

Ørsted bemærker, at der allerede i forbindelse med reguleringen af omkostningsdækning af afhjælpende tiltag i SOGL³ og elforsyningslovens kap. 5, jf. tillige systemansvarsbekendtgørelsens §§ 34 og 35 foreligger en godkendt cost plus metode, som tillige bør finde anvendelse for omkostningsfastsættelse iht. elproduktionsbekendtgørelsens § 39, stk. 3. Ørsted anmoder om, at det bliver præciseres i elproduktionsbekendtgørelsen eller høringsnotatet, at fastsættelse af nødvendige omkostninger sker efter cost plus metoden, jf. systemansvarsbekendtgørelsens § 35 samt Energinets metode for cost plus, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Energistyrelsen bemærker, at aftalen om betaling for anlægsejers omkostninger forbundet med anlæggets fortsatte opretholdelse af hensyn til elforsynings sikkerheden skal indgås mellem Energinet og anlægsejer. Det fremgår af bekendtgørelsen, at aftalen skal sikre, at anlægsejer får dækket de nødvendige udgifter til anlæggets fortsatte opretholdelse i en nærmere fastsat periode.

Sammenhæng mellem § 39, stk. 3, 1. og 2. pkt.

Ørsted bemærker, at 2. pkt. i § 39, stk. 3, ikke umiddelbart skaber den nødvendige sammenhæng mellem § 39, stk. 3, 1. pkt., der hjemler udgiftsdækning, og § 39, stk. 3, 2. pkt., der skal sikre, at udgiftsdækning faktisk effektueres. Ørsted har på den baggrund foreslået en justering af ordlyden af elproduktionsbekendtgørelsens § 39, stk. 3.

Energistyrelsen tager Ørsteds bemærkning til efterretning.

Elproduktionsbekendtgørelsens § 29, stk. 3 og § 39, stk. 3, er efter høringen præciseret således, at for så vidt angår afslag pga. elforsynings sikkerheden vil omkostningsdækningen ske ved, at den systemansvarlige virksomhed sikrer den nødvendige omkostningsdækning gennem en aftale med anlægsejer om vilkår for anlæggets opretholdelse i perioden og den systemansvarlige virksomheds betaling herfor. Energistyrelsen bemærker i den forbindelse, at også "ydelse og omfang" er slettet i bestemmelsen, da Energinet i dag kan købe ydelser fra anlæg på de relevante markeder, og i de tilfælde det ikke kan lade sig gøre, kan beordre de nødvendige leverancer.

Hensyn til klima i administration af elproduktionsbekendtgørelsens § 39

Vestforbrænding bemærker, at der med den foreslåede ændring i § 39 er tale om en væsentlig udvidelse af den gældende bestemmelse, da den nugældende ordning i § 39 er, at det alene er skrotning af anlæg, som er omfattet af

³ Kommissionens forordning nr. 2017/1485 af 2. august 2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer

tilladelsesordningen. Vestforbrænding bemærker hertil, at affaldsenergisektoren er i færd med en omstillingsproces ift. klimarelaterede projekter, såsom mere brug af overskudsvarme og CSS-aktiviteter mv., hvor elproduktion indgår som en væsentlig komponent. Vestforbrænding opfordrer derfor Energistyrelsen til, i sin administration af den nye ordning i § 39, at inddrage proportionalitetsvurderinger, hensyn til klimaet mv. i forhold til forsyningssikkerheden. Formålet er at undgå hindringer for omstillingsprocessen for affaldsenergianlæg.

Energistyrelsen bemærker indledningsvist, at væsentlige ændringer af anlæg, som er omfattet af elproduktionsbekendtgørelsen, skal godkendes af Energistyrelsen, jf. elproduktionsbekendtgørelsens §§ 27 og 30. I ansøgninger efter disse bestemmelser skal bl.a. Energinets udtalelse om elforsyningssikkerheden vedlægges. Energistyrelsen kan således på baggrund af bl.a. Energinets udtalelse meddele afslag med henvisning til hensynet til elforsyningssikkerheden. Elproduktionsbekendtgørelsens §§ 29 og 39 har til formål at sikre, at anlægsejere, som måtte modtage afslag på at foretage væsentlige ændringer pga. hensynet til elforsyningssikkerheden, kan få betaling for de omkostninger, som dette måtte medføre.

Energistyrelsens afgørelser efter elproduktionsbekendtgørelsen skal være sagligt begrundede, dvs. begrundede i de hensyn, som varetages med bestemmelserne, herunder særligt elforsyningssikkerheden, men afgørelserne skal i alle tilfælde skal være proportionale.

Omkostningsdækning til anlæggets fortsatte opretholdelse i perioden

Ørsted er bekymret for, at formuleringen § 39, stk. 3, 2. pkt. utilsigtet kan fortolkes som en indsnævring i, hvilke omkostninger anlæggets ejer kan kræve dækket, jf. stk. 3, 1. pkt. Dette begrundes af Ørsted med, at § 39, stk. 3, 2. pkt. vedrører "vilkår og omgang af fremtidige ydelser fra anlægget", hvorimod § 39, stk. 3, 1. pkt. omfatter "anlæggets fortsatte opretholdelse i perioden". Som eksempel på omkostninger ved et anlægs fortsatte opretholdelse nævner Ørsted omkostninger til klargøring og reinvesteringer, som skal bringe et konserveret anlæg til status af "i drift", ligesom der tillige i løbet af perioden kan opstå nødvendige reinvesteringer, som vil være omkostninger, som skal afskrives over en relativt kort periode, hvor anlægget kræves opretholdt. Ørsted har på den baggrund foreslået en justering af ordlyden af elproduktionsbekendtgørelsens § 39, stk. 3.

Energistyrelsen bemærker hertil, at det ikke med ændringen af elproduktionsbekendtgørelsens § 39, stk. 3, 2. pkt., er hensigten, at indsnævre de omkostninger, som anlægsejer kan kræve dækket efter 1. pkt. Energistyrelsen har bl.a. på baggrund af Ørsted bemærkning fundet anledning til at præcisere elproduktionsbekendtgørelsens § 39, stk. 3, således, at det fremgår af bestemmelsen, at Energinet skal sikre den nødvendige omkostningsdækning

gennem en aftale med anlæggets ejer om vilkår for anlæggets opretholdelse i perioden og betalingen herfor.

Betaling ifm. afslag med henvisning til varmforsyningssikkerheden

Ørsted bemærker, at Energistyrelsen i høringsbrevet har anført, at omkostningerne ved afslag på anmodning om væsentlig ændring af hensyn til varmforsyningssikkerheden må fordeles efter de almindelige principper for kraftvarmeværkers omkostningsfordeling, jf. elforsyningslovens § 75, stk. 2, og varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Ørsted bemærker hertil, at såfremt en ejer af et anlæg fx får afslag på en anmodning om konservering i en situation, hvor markedet ikke efterspørger elproduktion, eller ikke efterspørger tilstrækkelig elproduktion til dækning af elsidens omkostninger, vil elsidens behov for omkostningsdækning kunne omfatte også nødvendige reinvesteringer i anlæg, der sædvanligvis betragtes som særømkostninger for elsidens, dvs. regnskabsmæssigt henhører til elsidens. Dette vil være tilfældet, såfremt reinvesteringer er nødvendige for at sikre at anlægget har status af "i drift" i perioden af hensyn til varmforsyningssikkerheden. Ørsted anfører, at omkostningsdækning iht. § 39, stk. 3, i en sådan situation forudsætter, at Forsyningstilsynet vurderer, at også omkostninger som under sædvanlige omstændigheder ville kvalificeres som elsidens omkostninger skal kunne kræves dækket af varmesiden, med henvisning til § 39, stk. 3, jf. stk. 1 og 2, såfremt de er nødvendige for opretholdelse af anlægget i perioden og ikke kan omkostningsdækkes gennem elproduktionen. Der er ifølge Ørsted behov for, at Energistyrelsen sikrer, at Forsyningstilsynet er enig i, at der gennem de almindelige principper for kraftvarmeværkers omkostningsfordeling, jf. elforsyningslovens § 75, stk. 2, og varmforsyningslovens § 20, stk. 1, kan sikres omkostningsdækning iht. elproduktionsbekendtgørelsens § 39, stk. 3, jf. stk. 1 og 2, hvor afgørelse iht. disse bestemmelser træffes af hensyn til varmforsyningssikkerheden alene. Som alternativ mener Ørsted, at der er behov for regulering heraf direkte i bekendtgørelsen.

Energistyrelsen bemærker hertil, at det ikke med ændringerne af elproduktionsbekendtgørelsen er hensigten at ændre på omkostningsfordelingen mellem el- og varmesiden. Omkostningsfordelingen er, som beskrevet i høringsbrevet, at omkostningerne ved afslag af hensyn til varmforsyningssikkerheden må fordeles efter de almindelige principper for kraftvarmeværkers omkostningsfordeling, jf. elforsyningslovens § 75, stk. 2, og varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Det betyder, at varmesiden alene må betale for de nødvendige omkostninger til produktion mv. af varme. Det kan i nogle tilfælde medføre en anden omkostningsfordeling end den, som fremgår af en tidligere aftale om fx varmelevering.

Energistyrelsen bemærker endvidere, at elproduktionsbekendtgørelsens § 39 er en videreførelse af kraftværksbekendtgørelsens § 14⁴. Praksis for kraftværksbekendtgørelsen er, at bestemmelsen ikke indeholder hjemmel til at Energinet kan pålægges at indgå en aftale om at betale for videre drift af anlægget af hensyn til varmforsyningsikkerheden. Omkostningerne herved må således fordeles efter de almindelige principper for kraftvarmeværkers omkostningsfordeling og er underlagt Forsyningstilsynets tilsyn.

For så vidt angår bemærkningen om Forsyningstilsynets stillingtagen, skal Energistyrelsen understrege, at Forsyningstilsynet er en uafhængig myndighed, som på varmeområdet tager stilling til konkrete sager vedr. prisreguleringen. Det vil således bero på tilsynets vurdering af konkrete sager, hvorvidt der kan sikres omkostningsdækning iht. elproduktionsbekendtgørelsens § 39, stk. 3, jf. stk. 1 og 2. Som anført ovenfor fordeles omkostningerne efter de almindelige principper for omkostningsfordeling, og der ændres med bekendtgørelsen ikke herpå. I tilfælde, hvor anlægget alene drives videre af hensyn til varmesiden, vil det tale for, at det vil være en nødvendig omkostning, som kan indregnes i varmeprisen.

⁴ Bekendtgørelse nr. 2244 af 29. december 2020 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg.